

menvellet, saa ser jeg ingen anden Vej end den, at Flertallet maa have Bestemmelsesretten, maa have Afgørelsen.

Det ærede Medlem mente, at vi skulde fortsætte med at oplyse og overbevise. Ja, det gør vi ogsaa, men hvis der hermed er tænkt paa, at vi ikke maa kræve Lovgivningsforanstaltninger gennemført, før vi har Flertallet af Befolkningen og vel endogsaa det store Flertal af Befolkningen i vore Organisationer, vil jeg sige, at jeg synes ikke, dette kan kræves. Socialdemokratiet vil sikkert ikke vente med at gennemføre sine Krav, indtil det har Flertallet af Befolkningen indlemmet i sine Organisationer. Naar de har Flertal i Befolkningen, naar de har vundet den offentlige Mening for deres Krav, saa gennemfører de dem. Paa samme Maade maa vi, selv om vi ikke har faaet Flertallet af Befolkningen ind i vore Organisationer, naar vi kan vinde den offentlige Mening, naar vi kan vinde et Flertal for de Krav, vi fremsætter, have Ret til at gennemføre dem, ganske paa samme Maade her som med Hensyn til alle andre Spørgsmaal. Adskillige Afstemninger i Kommunerne har vist, at vi havde et stort Flertal i disse Kommuner for vore Krav, og en Afstemning i hele Landet vil vise, om vi er Flertal i Befolkningen uden at have et Flertal af Befolkningen indenfor vore Organisationer.

Det ærede Medlem talte om, at han var hange for, at der vilde ske alt for stærk Omgaaelse af saadanne Foranstaltninger. Jeg kender jo den Tale, men jeg maa sige, at jeg tror ikke paa denne Opfattelse. Naar der er Tale om Børn, er det naturligvis rigtigt, at forbuden Frugt smager bedst. Den psykologiske Forklaring herpaa er vel den, at Børn stræber efter at leve og lege de voksnes Arbejde og Liv, og hvis der derfor bliver opstillet Skranker for Børnene, hvis man siger til dem: Det maa du ikke, saa opstaar der hos Børnene en Trang til at faa at vide, hvad det er, de voksne foretager sig, som de som Børn ikke maa være delagtige i. Men for voksne Menneskers Vedkommende tror jeg absolut ikke paa, at noget lignende er Tilfældet, jeg tror ikke paa, at forbuden Frugt smager bedst, jeg tror ikke, at voksne Mennesker føler en Tilfredsstillelse ved at gøre noget, som er forbudt ved Lov, tværtimod tror jeg paa, at den tilladte Frugt, de tilladte Handlinger er det, som smager Befolkningen bedst baade i Øjeblikket og navnlig vil gøre det i Tiden, som kommer efter.

Det ærede Medlem fra Gentofte (Abrahamsen), som talte paa det konservative Folkepartis Vegne, kan ikke forstaa den dybere Mening i, at fordi et lille Mindretal af Personer misbruger de stærke Drikke, skal der gennemføres et Forbud, som rammer det langt overvejende Flertal af Mennesker, der aldrig har gjort sig skyldige i et saadant Misbrug. Jeg vilde være ganske enig med ham heri, hvis Forholdet var, som han fremstillede det, men det ærede Medlem maa enten gøre sig skyldig i en Forvrængning af de virkelige Forhold, eller han taler om Forbudet som den blinde om Farverne. Jeg har dog beskæftiget mig noget med dette Spørgsmaal, men jeg er hverken her eller i andre Landes Ædrulighedsbevægelse stødt paa det Krav, at et Alkoholforbud skulde gennemføres ved en Mindretalsbeslutning eller ved et Provisorium. Men naar Alkoholforbudet gennemføres i Kraft af en Folkeafstemning, hvor Flertallet, ja, vi kan godt sige, det overvejende Flertal har stemt derfor, saa forstaar jeg virkelig ikke, hvor det langt overvejende Flertal af Mennesker er, som vilde føle sig ramt af et saadant Indgreb. Naar Forbudet gennemføres ved Folkets Villie, kan man ikke paastaa, at Flertallet af dette Folk rammes i den Forstand, at det føler sig under Tvang. Thi den Tvang, man selv paalægger sig og ikke en Gang opfatter som Tvang, for den kan man dog ikke rette Bebrejdelser mod andre. Det ærede Medlem talte endvidere en Del om Begrebet Frihed og udtalte, at en demokratisk Udvikling ogsaa bør gaa i Retning af saa vidt muligt at sikre Individernes Frihed. Det er fuldkommen rigtigt, jeg er atter her fuldstændig enig med det ærede Medlem. Den ærede foregaaende Taler var inde paa Spørgsmaalet om den personlige Frihed med Hensyn til denne Sag. Jeg skal ikke uddybe dette nærmere, det vilde kun være Tidsspilde, idet jeg fuldt ud kan slutte mig til hans Udtalelser. Jeg skal blot gøre den Bemærkning, at før 1913 lød der ofte her i Folketinget en stærk, oprindelig og varm Røst navnlig for Børnenes Ret, det var, da Peter Sabroe levede. Siden 1913 har der lydt et svagt Ekko af den stærke Klang, vi tidligere hørte, naar der var Tale om Børnenes Ret, Børnenes Frihed. Dette Spørgsmaal er for mig et Spørgsmaal om Børnenes Ret og Børnenes Frihed. Naar man taler saa stærkt om den personlige Ret og den personlige Frihed overfor Afholdsfolkens Krav om Lovgivning paa dette Omraade,